

Pravednost samo po vjeri

Ključni stih: “Zato se po djelima Zakona nitko neće opravdati pred njim. Uistinu, po Zakonu – samo spoznaja grijeha! ... Sada se pak izvan Zakona očitovala pravednost, ... pravednost Božja po vjeri Isusa Krista, prema svima koji vjeruju.” — Rimljanima 3: 20-22

Izabrani tekstovi: Rimljanima 3: 9-22

moja.” (Psalmi 51: 5) Bila je potrebna žrtva jedinorođenog Sina Božjeg, Isusa Krista, da bi se osigurala cijena otkupnine i otvorio put za povratak čovječanstva u život.—Ivan 3: 16, 17; Hebrejima 7: 25-28

Apostol Pavao je u sebi prepoznao potrebu za Gospodinovom žrtvom za njega i zahvaljivao je Bogu na tome,

NAŠI KLJUČNI stihovi govore da nitko ne može biti opravdan, ili učinjen pravednim, djelima Zakona danog Izraelu preko Mojsija, “jer je po Zakonu samo spoznaja grijeha.” Izraelov zakon, koji im je dao Bog, bio je savršen. Međutim, nijedan Izraelac niti bilo koji drugi pripadnik pale ljudske rase nije se mogao držati Božjeg savršenog zakona. Čak je i vjerni David napisao o sebi: “Evo, grešan sam već rođen,

u grijehu me začeo majka

iako je shvaćao da je još uvijek nesavršen. “Hvala Bogu po Isusu Kristu Gospodinu našem! Ja, dakle, umom služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha.” (Rimljanima 7: 25) Bog je milostivo uredio da zasluga Kristove žrtve, kao “plašt pravednosti”, pokriva nenamjerne slabosti i mane Isusovih sljedbenika.—Izaija 61: 10

Tada nema “nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu”, koji ih je oslobodio od zakona grijeha i smrti. (Rimljanima 8: 1, 2) Iako zapravo nisu savršeni, ovi sljedbenici Učitelja trebaju razviti novi um i nove želje srca, koje Bog prihvaća. U Filipljanima 2: 5 rečeno nam je: “Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu.” Raspoloženje srca i puna predanost Bogu po uzoru na Krista Isusa bit će naš cilj u ovom nastojanju.

Apostol Pavao daje nam daljnje upute kada kaže: “Same sebe ispitujte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste prâvi.” (2.Korinćanima 13: 5) Biti “u vjeri” puno je više od pukog vjerovanja i prihvaćanja Isusove žrtve kao našeg Otkupitelja, iako je to temelj kršćanske vjere. Biti “u vjeri” također znači dijeliti Isusov požrtvovni duh, njegovu poniznost i njegovu želju da služi drugima. Ispitivanje samih sebe u tom smislu važan je dio našeg života u Kristu.

Osim toga, svakodnevno trebamo ići Bogu u molitvi da bismo tražili njegovo vodstvo i pomoć kako bismo mogli nastaviti napredovati u razvoju našeg karaktera, posebno u skladu s plodovima i milostima duha. (Galaćanima 5: 22, 23; 2.Petrova 1: 5-8) Ljubav je sažetak svih ovih karakternih osobina, i stoga bi trebala biti glavna stvar koju treba proučavati, razvijati i pokazivati svakodnevno u našim životima. To će biti dokaz da u nama djeluje Božji duh i pravednost našega Gospodina.

“Sam Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja; ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaš-

tinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.”—Rimljanima 8: 16, 17

